

ZARZĄDZENIE

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Sędzia Sądu Najwyższego Zbigniew Puskarski, po zapoznaniu się z pismem z dnia 25 stycznia 2023 r. adw. P. B., obrońcy skazanego A. S., określonym jako „Wniosek o wznowienie postępowania z urzędu”

zarządził:

zawiadomić – przez doręczenie niniejszego zarządzenia – adw. P. B. oraz skazanego A. S., iż nie jest dopuszczalne wznowienie z urzędu postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. akt V KO 80/21.

UZASADNIENIE

A. S. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt III K 1/18, za przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. i in. Wyrok ten został zmieniony w części dotyczącej orzeczenia o karze wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt AKa 13/20.

Pismem z dnia 28 września 2021 r. adw. P. B., obrońca skazanego, wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. akt V KO 80/21, wniosek ten oddalił.

Adwokat P. B. pismem z dnia 25 stycznia 2023 r. określonym jako „Wniosek o wznowienie postępowania z urzędu”, zwrócił się do Sądu Najwyższego o cyt. „wznowienie z urzędu na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 i 3 k.p.k., postępowania przeprowadzonego w tut. Sądzie pod sygn. akt: V KO 80/21, w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt: AKa

13/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt: III K 1/18, albowiem przedmiotowe postępowanie wznowieniowe jak i wydane w jego toku postanowienie z dnia 16 listopada 2022 r. oddalające wniosek o wznowienie dotknięte jest uchybieniem kwalifikującym się jako bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.". W uzasadnieniu Autor pisma wskazał, że w sprawie V KO 80/21 skład orzekający Sądu Najwyższego tworzyli sędziowie: Igor Zgoliński, Marek Siwek i Paweł Kołodziejcki, którzy do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego zostali powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Rady Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Tymczasem zgodnie z mającą moc zasady prawnej uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Obrońca skazanego nadmienił też, że w analogiczny sposób wypowiedział się Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku Wielkiej Izby z dnia 19 listopada 2019 r., C-585/18.

Odnosząc się do tego wystąpienia, w pierwszej kolejności należy stwierdzić, że nie wymaga ono wydania orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Organ ten niejednokrotnie wskazywał, że gdy strona wystąpi z wnioskiem o wznowienie postępowania z urzędu, utrzymując, iż zachodzi któraś z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, w razie niepodzielenia tego poglądu jest dopuszczalne wydanie przez sędziego zarządzenia o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania z urzędu (zob. np. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48, postanowienie z dnia 7 grudnia 2021 r., V KZ 39/21). Wobec tego wypada przyjąć, że w taki sam sposób można wyrazić stanowisko odnośnie do samej dopuszczalności (możliwości) wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o przepisy art. 542 § 3 w zw. z art. 9 § 2 k.p.k. Przechodząc zaś do meritum trzeba stwierdzić, że przedmiotowe wystąpienie obrońcy skazanego A. S. nie ma oparcia w przepisach obowiązującego

prawa. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie wskazuje się, że nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony. Wynika to z faktu, że w świetle art. 540 k.p.k. wznowienie dotyczy "postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem". Zatem wszelkie podstawy wznowieniowe, w tym i określone w art. 542 § 3 k.p.k., dotyczą tylko takiego postępowania. Chodzi przy tym o postępowanie w przedmiocie procesu, a więc co do zasady odnośnie do odpowiedzialności prawnej określonej osoby (oskarżonego, obwinionego), w tym i dopuszczalności procedowania w tej materii, jakkolwiek przedmiotem procesu może być także kwestia odpowiedzialności Skarbu Państwa za niesłuszne skazanie (ukaranie) lub pozbawienie wolności przez zatrzymanie, a w procesie karnym także przez tymczasowe aresztowanie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2010 r., V KO 47/10; z dnia 8 lutego 2011 r., III KO 99/10; z dnia 9 lipca 2013 r., II KO 17/13; z dnia 7 lipca 2016 r., V KO 49/16; z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV KO 12/18; z dnia 24 marca 2021 r., I KO 10/21; z dnia 1 marca 2022 r., III KO 4/22, także uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., I KZP 17/22, OSNK 2023, nr 4, poz. 20). Na marginesie celowe będzie zauważyć, że Autor przedmiotowego wniosku został powiadomiony o składzie Sądu Najwyższego rozpoznającym wniosek o wznowienie postępowania (k. 155 akt sprawy V KO 80/21) i nie zgłosił zastrzeżeń odnośnie do tego składu w trybie art. 42 § 1 k.p.k., względnie art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak na wstępie.

